

הקהל משרה, אשר עברה את מבחן הקהל, זכתה לתשואות.
גרא לא התפק בשאלות סתמיות. הוא דרש מהנערות גם להוכיח את הצהרותיהן. למשל, כאשר הצהירה אליס בונדפילד, יפהי סיה בלונדית בת 17, כי בין חובבותיה כלולה גם השירה, עמד גרא על כך שי תוכיח זאת. אליס התגברה על התרגשותה, פצחה בקטע של שיר. כאשר הודיעה אדי בה קורט, בלונדית גבוהה קומה מרמזת, כי היא לומדת באקדמיה למוסיקה ומתעתדת להיות מורה למוסיקה. ערך לה גרא בו כי מקום חידון מוסיקלי קצר. התזמורת ניגנה קטע, ואדיבה הודיעה באדיבות: "סנגו לה קומפוזיטה". עוד קטע, ואדיבה זיהתה אף אותו: מרש החתונה של מנדלסון. היא עברה את המבחן.

★ ★ ★

גם חידון תנ"כי

מאירה שפיטוב, הווגמנית בעלת הצמה הארוכה, שנאלצה להקריא את אחד השירים הטרגיים שהיא מחברת והרי דתה גם בעובדה שהיא קוראת תנ"ך לעד תים קרובות, ערך גרא חידון תנ"כי קצר. שאל: איזו אשה בתנ"ך קשורה גם במלכות וגם במימ? מאירה היססה במקצת. מצאה לבסוף את התשובה: "בת שבע! דוד המלך ראה אותה כשהתרחצה במים על הגג, ועשה אותה מלכה."

גם לגאולה אהרוני השחרחרת והתינונית, אחותה של הזמרת חנה אהרוני, שהצהירה כי היא מחבבת סיוף, ניתנה ההזדמנות לה הוכיח את יכולתה. גרא הושיט לה סיוף, נטל לעצמו סיוף אחר, וניגש לקרב. אביו המנוח של גרא, נציב בתי הסוהר גרי גרא, היה סייפן מצטיין. אך הבן נכנע במהרה למתחור היפה.

למועמדות אחרות היו הצהרות ותשובות מבריקות. כשגילתה יונה מרון כי היא סטודנטית למדעי המדינה בירושלים, וגרא היתמם לשאלו: "מדעי מדינה? אתה לשר נדבה יונה השחרחרת להזמין אותו לשר עורים פרטיים. מינה זקס, הירושלמית שי נבחרה לאחר מכן כנסיכת המים של ירושלים, הודיעה כי תחביבה הוא לאסוף בתור רים ולשחק איתם. רק כשתמה תדהמת הקהל, התברר כי מינה אוספת בחורים לתיאטרון סנד הירושלמי, על מנת להופיע עמם במישחק על במתו.

מרתה ליאופולד, שנשאלה מדוע אינה מ' שנה את שמה לעברית, הביאה מיד קטע משירו של י. ל. גורדון, המוכיח כי מרתה הוא שם עברי. לצעקת אחד הנוכחים: "אבל איפוא יש ליאופולד אצל ילגז" העדיפה לא לענות.
גרא הצליח להפליא בתפקיד המנחה. בי המור ובטאקס גזוה שלא להפוך את תצו

מתחיות

שרה לוי, עדינה פכלר, מאירה שפיטוב ואליס בונדפילד עוקבות במתיחות רבה מתוך חדרו בו חיכו אחר המתרחש על הבמה, בצפייה לתורן להופיע בפני קהל הבחורים. מתקופפת אליהם משמאל: גאולה אהרוני.

נכחת על כסא, עלעלה ברומן ועיר. רק כאשר נכנס אריק (מחקה הקולות) אמיר, והצליח לאסוף סביבו את כל ה נערות, כדי לשעשען בלהטוסי קולות ה חיות שהשמיע, סנה מעט המתחיות. גל של עליצות כיסה על התרגשות, ברגעים שלפני היציאה אל הקהל.

★ ★ ★

כולן ביחד וכל אחת לחוד

ההסתערות על הבחורים החלה כמי העט ללא התראה מוקדמת. לצלילי ה מארשים של תזמורת דו-צ'קארלו החלה ה שדרה הארוכה לנוע לעבר היעד. על המו עמדות היה לסובב את בריכת השחיה ואת הוירה המרוצפת שלפניה, לעלות על המס לול הארון והמורם שהוביל לאורך עשרות מטרים עד למקום שם ישבו חברי הועדה הציבורית, אשר נבחרה בתחילת הערב מבין קהל האורחים כדי לפקח על הניגות הבחי רות. החמישה: גריי מלמד, בעל דפוס אופי סט, לשעבר מגדל בנות במקסיקו; מוזס שורצפלד, בעל שרשרת חנויות מעדנים מ' ניו יורק; סם מורדון, מנהל משרד נסיעות מחיפה; חנה ערמון, עקרת בית, אשת נציג העיטפה במשלחת משרד הבטחון לניו יורק;

ובתיה בנדיקט, דוגמנית צילום מתלאביב. 19 היפהפיות, שעצרו בבגדיים על המס לול, קצרו מכול של תשואות וקריאות הידד מפי מעריציהן. "בחי שאיני יודע במי לבחור. כולן יפות!" התפעל איש ה קונסוליה האמריקאית בירושלים. אברהם שניאור, בחיר כדורסלני ישראל, ניסה להר שיב את הגברים שהתרוממו, כדי להרע למצעד היפהפיות, קרא בקול הבס שלו: "הי, אתה שם! אתה זקן כבר, אתה יכול לשבת."

19 בנות המים של ישראל חזרו לכסיסן, אחרי הסתערות הרכוז הראשונה. הקהל עוד רגש כולו, מסר את רשמיו זה לזו. וכבר החל גרשון גרא הציר ח'הלשון שנבחר כמנחה הערב, להעלות את המועמדות בזו אחר זו על הבמה, כשכל אחת מהן עומדת בחקירת שתייערב קצרה, כדי לשכנע את הקהל מדוע דוקא היא צריכה להיבחר כי מלכה.

סבילת האש הראשונה נפלה בחלקה של שרה לוי, גינגיית כספית תלאביבית. עד מהרה התגלתה כאחותם של שחקני הכור רגל המפורסמים שלמה וחולי לוי, ושל אלון האיגרוף לשעבר גאק לוי. ברוח סר' בה ובהמור הצלית גרא להסיר את אימת

גת המועמדות למחזה חלגארי. רק פעם אחת אירעה תקלה קטנה בתכנית. עליוה וינברג, שמיהרה לחצות את הבריכה ול הגיע למסלול, מצדה ונפלה מעל לגשר, אל תוך המים. מרוב התרגשות שכחה כי היא יודעת לשחות וצעקות הנוכחים במקום ה' רמזו את כל הקהל על רגליו. היה זה אריק אמיר, מחקה הקולות, שהציל את המצב. הוא קפץ בבגדיו למים, הוציא את המו עמדת הרטובה, העלה אותה על הבמה כשכולו רטוב מכף רגל ועד ראש.

★ ★ ★

תרומת האמנים

כאשר ירדה אחרונת המועמדות, ה' חלו הבחירות. ויכוחים ניטשו סביב כל שולחן. אולם כבר מלכתחילה היה ברור כי הקרב הגדול יהיה נטוש בין שלוש מו עמדות: תלמה נויפלד, בתו של הכורגלן נויפלד המפורסם ושחינית שהופיעה עם מגן עמוס כחריסר מדליות בהן זכתה עבור השניה בשחיה. קצרה גלי התלהבות בהת' נהגותה האצילית: אסתר קובאק, בת ה22 מרמתגן, שנישאה רק לפני ארבעה חדשים ושגופה החסוב, על מידותיו התואמות, צו רר את קצאת חברותיה, שלכל אחת מהן היה גוף מושלם משלה. ויהודית מזרחי, הצעירה שבמועמדות, בעלת השיער הזהוב והדמיון המפתיע לבריניט בארדו.

אחרי ששתי חברות הועד אספו את פתקי ההצבעה בקלפיות נעולות, הסתגר חבר ה' שופטים בחדר נעול כדי למיין את מאות פתקי הבחירה ולקבוע לפיהם את המלכה, שחי סגניתיה ונסיכות שלוש הערים הגדו לות. רק אז לבשו המועמדות את שמלות הנשף שלהן, הצטרפו לבני לחיטם, ובאווירה שלחה ונעימה התערכו בין בוחריהן. "אני הצבעתי בעדך", הסביר גבר אחד לאחת ה' נערות, "התרשי לי לרקוד עמך?" הנערה לא יכלה לסרב לאדם שנתן את קולו למענה.

ההפסקה שיצר מניין הקולות הממושך גוצלה לריקודים ולהופעת אמנים על הבמה. היו אלה האמנים הידועים ביותר של יש ראל, אשר תרמו את כשרונותיהם המגוונים להצלחת הנשף. אילקה ואביבה, ריקה וי חנן זראי, וצדוק סביר (שמיהר להגיע מו הופעה בחיפה) ריחקו את מאות האורחים למקומותיהם. אחריהם הופיע אריה הרשל קוביץ (הרשלה), זמר חובב אשר נתן מושג מה ממה שקורה באמריקה לאזניהם ועצביהם של הנוכחים כאשר אלביס פרסלי מופיע על הבמה.

רק אחרי חצות הסתים מניין הקולות. התוצאות, סגורות בכעספה חתומה בידי חבר השופטים, הוצאו אל הקהל. ברוב קו לות ניכר זכתה יהודית מזרחי בתואר מלכת המים. אסתר קובאק ותלמה נויפלד, כשרק שני קולות מבדילים ביניהן, זכו בשני תו ארי הסגנות. מינה זקס זכתה בתואר נסי כת המים של ירושלים, מאירה שפיטוב בתואר נסיכת תלאביב וערה דינור, האד' מונית לילית קיבוץ איילת השחר, בתואר נסיכת חיפה. סיכם את המאורע חבר הועדה הציבורית מוזס שורצפלד, מניו יורק: "ה היה המאורע הלג' והנאה ביותר שראיתי בחי. והאמינו לי, כבר ראיתי הרבה מאו רעות ב'78 שנות חיי."

בקיאות במוסיקה, בספורט, בספרות, בתנ"ך. בתמונה הוא נראה מתכוון לקרביטיף עם המועמדות גאולה אהרוני. את החברות השאליו יעקב חודרוב ויוסלה מרימוביץ, בעלי החנות למכשירי ספורט.

גיבור הערב

היה, לדעת כולם, הצייר גרשון גרא, אשר שימש כמנחה הנשף. הוא ידע לדובב את המועמדות ולעזור להן להתגבר על התרגשותן, הראה